

[Niels Ravn.]

til behandling, og som vil blive ført frem til afgørelse her i tinget, så vidt vi kan skønne, i løbet af kort tid, blev opfattet og behandlet som en helhed. Udvalgets øvrige partier har ikke ønsket at imødekomme os på dette område, og det må vi så tage til efterretning. Men det har betydet, at det har været nødvendigt for os at afgive en mindretalsudtalelse i betænkningen til dette lovforslag, hvori vi har inddraget nogle bemærkninger også om de øvrige lovforslag, der ligger til behandling i øjeblikket i landbrugs- og fiskeriudvalget.

Jeg gav under første behandling udtryk for, at vi med længsel imødeså bl. a. det lovforslag, som vi forventede skulle afløse den gældende lov med hensyn til rentesikring ved investering i landbrugets produktionsbygninger. Det er nu kommet, men det er ikke færdigbehandlet. Vi har altså ønsket, at dette lovforslag og lovforslaget om udlån til yngre landmænd blev behandlet som en helhed. Vi må nu tage til efterretning, at det ikke vil ske.

Hr. Svend Haugaard var forbavset over, at vi i mindretalsudtalelsen bl. a. gav udtryk for, at vi ønskede sammenlægningsmulighed inden for større afstande end dem, der gælder i dag, og spurgte, om det var udtryk for, at vi nu ønskede godssamlinger. Hr. Svend Haugaard ved jo lige så godt som alle vi andre, der til daglig arbejder med disse ting, at en sådan bestemmelse ikke vil give mulighed herfor. Men hr. Svend Haugaard ved også, at der ofte findes samdrift over disse afstande i dag i meget stor udstrækning, og ministeren har også i lovforslaget vedrørende ændring af lov om landbrugsejendomme foreslået visse begrænsninger for samdrift, men det er dog inden for en afstand af 15 km, hvor samdrift altså fortsat er lovlig. Det har hr. Svend Haugaard altså heller ikke noget imod. Men de mennesker, der ejer 2 landbrugsejendomme inden for disse områder, skal altså opretholde bygningerne på dem begge.

Vi ved naturligvis, at 15 km ville være for stor en afstand for sammenlægning, men med nutidens maskiner kan man over en afstand af 4-5 km foretage en hvilken som helst drift uden gene, og jeg vil gerne over for hr. Svend Haugaard gøre opmærksom på, at der i vor mindretalsudtalelse udtryk-

kelig tages forbehold med hensyn til hovedveje og andre lignende stærkt befærdede veje. Dette vil i sig selv betyde en væsentlig begrænsning af sammenlægningsmulighederne. Men det, vi har ønsket at give udtryk for med denne stillingtagen, er, at hvis man gav denne tilladelse, ville den enkelte landmand kunne fraselge de overflødige bygninger, som alligevel står der, og som ministeren i lovforslaget om landbrugsejendomme beder om bemyndigelse til at kræve fjernet, såfremt de virker skæmmende. Altså forudser ministeren, at de vil kunne komme til at virke skæmmende, nemlig af den grund at der ingen brug er for dem.

Vi ønsker, at den slags bygninger i stedet for med den anden lov som baggrund at kunne kræves fjernet af landmændene skal kunne afhændes til fornuftige formål. Det giver mulighed for, dels at de fortsat kan udnyttes, blot til anden virksomhed, dels at den landmand, der har erhvervet ejendommene, ved afhændelse af bygningerne får den nødvendige kapital til jorderhvervelsen, således at statsstøtten i de fleste tilfælde vil være unødvendig. Det er baggunden for, at vi er skeptiske over for dette lovforslag.

Dertil kommer, at vi altid har været imod, at man sætter grænser, når det drejer sig om støtte. Vi har 35 ha-grænsen som den grænse, hvoroptil der kan gives lån, og det er ikke ejendomme op til 35 ha, der kan sammenlægges, men det er 2 ejendomme, som efter sammelægningen ikke bliver over 35 ha, det drejer sig om. Det er altså små ejendomme på 15-20 ha, man har mulighed for at støtte gennem långivning, når det drejer sig om sammenlægning. Alle andre derudover må klare sig selv, også selv om dette lovforslag bliver vedtaget. Vi ønsker at støtte samtlige landmænd og ikke mindst de effektive brug, og vi tror, at der er mindst lige så mange effektive brug over 35 ha-sammenlægningsgrænsen som under. Alene af den grund har vi været betænkelige og skeptiske over for lovforslaget, hvad jeg også gav udtryk for, da det var til første behandling.

Endelig var vi ikke helt klar over, hvorvidt lovforslaget var EF-direktivmedholdeligt. Nu har vi fået en skrivelse fra landbrugsministeren, hvori der står, at det må anses for fastslået, at strukturdirektiverne ikke er til hinder for en national jordkøbs-